

"Мир вам" - това били първите и много знаменателни думи, с които Спасителят поздравил учениците Си в горницата след Своето възкресение. За да разберем цялата дълбочина и важност на тези думи, нека погледнем към райската градина. Господ Създателят, създавайки нашата планета, направил всичко красиво и вложил мир в сърцето на човека. Адам и Ева имали мир с Бог, Небесния Отец, и мирни отношения помежду си. Божият мир изпълвал сърцата им и властвал в тях, докато първите хора били верни на завета на послушание, сключен с Бога. Този завет гласи: **"Но от дървото за познаване на доброто и злото да не ядеш, защото в деня когато ядеш от него, ще умреш."** (Битие 2:17) Когато те избрали друг „бог“ за своето подчинение и по негова инициатива опитали плодовете на забраненото дърво, заветът бил нарушен и мирът с Бог бил изгубен. Човекът, който нарушил Божествения завет, трябвало да умре и да изчезне завинаги от Вселената. Но Великият и Милосърден Господ Бог пожелал да спаси Своето загиващо създание. Той копнеел да възстанови мира между Себе Си, Създателя, и Неговото творение.

За помирението на грешния човек с Бога, Небесният Отец изпраща Своя Син в нашия обречен свят, „Който беше предаден за нашите грехове и възкръсна за нашето оправдание.” (Римляни 4:25) Писано е: „Бог в Христа примири света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им и повери на нас посланието на примирението.” (2 Коринтяни 5:19) И когато Господ вече е завършил изкуплението на човечеството на Голгота, Той уверено поздравява учениците Си с думите: „Мир вам!”

Този поздрав звучи през всички векове за цялото човечество на нашата грешна, но спасена планета Земя. Словото на помирението е Словото на Бог към грешното човечество. То ни връща към произхода на злото на нашата планета и показва корена на греха и смъртта, враждата и разделението между Бог и човека. То ни наставлява в истината и отваря пътя за помирение с Бога, „за да осияе седящите в тъмнина и в мрачна сянка, и да насочи нозете ни в пътя на мира.” (Лука 1:79)

Когато човекът се отклонил от пътя на покорството и бил на път да умре, изглеждало, че всичко е свършило. За него нямало надежда. Той очаквал смъртта. Но Небесният Отец погледнал със съжаление на Своето окаяно, грешно творение. Бог първи протегнал ръка за помирение към грешника: **“Да се върне нечестивият от пътя си и да живее.”** (Езекил 33:11)

Връщане? Това означава, че грешникът, поемайки по пътя на правдата, святостта и чистотата ще получи незаслужено милост, прошка и живот. Ние можем и трябва да вярваме в това. Тези думи ни засягат, защото **„както чрез един човек (Адам) грехът влезе в света и чрез греха смъртта, така и смъртта премина във всички човеци, понеже всички съгрешиха.”** (Римляни 5:12) Ние сме незаслужено простени и помилвани от нашия скъп Спасител. Защото **„заплатата на греха е смърт”** (Римляни 6:23) **„и без проливане на кръв няма опрощение”** (Евреи 9:22). Божият Син отиде на кръста заради нас. Той, Исус Христос, ни изкупи от греха чрез Своята смърт и помири човеците с Бога, **„не вменявайки престъпленията им.”**

Писано е: **“Както чрез едно престъпление дойде осъждението на всичките човеци, така и чрез едно праведно дело дойде на всичките човеци оправданието, което докарва живот.”** (Римляни 5:18)

Ето как Библията ни говори за пътя на помирението с Бога. **Това е словото на помирението, което Бог ни е дал.**

Исус Христос е направил всичко, за да може всеки човек да се помири с Бога. Той се родил на този свят, живял непорочен живот, и ни е оставил ярка и светла пътека, за да следваме стъпките Му. Той е пострадал на кръста заради нас, понесъл е на Голгота всичките ни слабости, грехове и болести. Става възможно грешникът да се помири с Бога благодарение на Великата голготска жертва на Божия Син. Но всеки човек сам избира дали иска да се помири с Бога или да враждува с Него. „Който не е с Мене, против Мене е“, казва Исус. (Лука 11:23)

Началото на пътя на помирението с Бога е човек да признае себе си за грешник и с покаяние в сърцето си да отиде при Христос като при свой личен Спасител и Изкупител. Писано е:

„Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“ (1Йоан 1:9)

Божият Син протяга прободените Си длани към нас, за да ни помири със Себе Си. Писано е: „И вас, които бяхте някога отстранени от Него и по разположение Негови врагове, поради злите си дела, примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, за да ви представи пред Себе Си святи, непорочни и безупречни.“ (Колосияни 1:21-22)

Това е Божията любов, която превъзхожда всяко разбиране: да представи грешника пред Себе Си невинен и непорочен! Но и това е малко: „За нас направи грешен Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведни пред Бога.“ (2Коринтяни 5:21)

Ние в Исус Христос можем да станем праведни пред Бога! Той ни оправдава, сякаш никога не сме съгрешавали. Исус ни дарява със Своята праведност!

Само Святият Дух, многообразната Божия благодат и други божествени средства за спасение, които влияят на ума и сърцето на грешния човек, могат да го доведат в хармония с неговия Създател и Изкупител. Господ никога не принуждава никого да Му се покорява и да се помирява с Него. Господ винаги се съобразява със свободната воля, която Самият Той е вложил в човека при сътворението. Той чака човека да откликне на зова на Неговата милост и любов.

Да бъдеш простен - това е примирението с Бога. Да имаш мир с Бога, да се помириш с Него, е най-голямото предимство, дадено на човека, това е щастие. Простеният и помирен с Бога човек има мир в сърцето си.

Ето защо Господ казва на учениците Си „мир вам“ след Своето възкресение. Защото те са простени, изкупени и спасени, те са примирени с Бога. Сега вече Божият мир може да владее в тях. Те могат да бъдат над обстоятелствата в живота без да се поклащат, уповавайки на Бога и стоейки твърдо в Неговия мир. Защото те знаят:

“За всичко имам сила чрез Този, Който ме подкрепя.” (Филипяни 4:13) И защото са уверени, „че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито настоящето, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христа Исуса, нашия Господ.“ (Римляни 8:38,39)

Господ ни казва: „Мир ви оставям, Моя мир ви давам, Аз не ви давам както света дава. Да не се смущава сърцето ви, нито да се бои.“ (Йоан 14:27) Каквото и да става, Божият мир, който никой ум не може да схване ще пази сърцата и мислите ни в Христа Исуса, (Филипяни 4:7) ще ни държи над вълните на бурното житейско море и те не ще ни потопят. Амин.

Превод: Светлина за теб